

Angående ansökan för pilotprojektet Remote Campus

Utifrån en rad olika förstudier (IT-sektorn 2021, WSP-rapporten som kommunen precis fått, regionens egen kartläggning kring internationell kompetens etc) som genomförts de senaste åren och som tydligt visar näringslivets utmaningar och behov att rekrytera, anser vi näringslivsorganisationer att det behövs fler konkreta insatser - att det görs något av den kunskapen vi har. Den förstudie som föranlett projektansökan, som vi även deltagit i som intressenter, visar tydligt på en tidigare dold grupp av personer som näringslivet kommer gynnas av och visar också att denna grupp önskar en fysisk och studiesocial plats där de har tillgång till näringslivet, vilket de saknar idag.

Gruppen distansstudenter är idag ingen lokal aktörs ansvar. Lärosäten har enbart ansvar för sina egna studenter, och målgruppen som avses för ett Remote Campus (till exempel de ca 900 som läsåret 23/24 är inskrivna på andra svenska universitet och högskolor) är alltså inte personer som omfattas av Mittuniversitetets ordinarie verksamhet. Därtill kommer en växande grupp distansbaserade studenter på yrkeshögskolor, VUX, och folkhögskolor, samt personer som pluggar på utländska lärosäten, som inte heller fångas upp av befintliga lokala eller nationella strukturer.

Från näringslivets håll är vi tacksamma att Mittuniversitetet hittills har finansierat både förstudie och att de kommer finansiera projektet med den mellanskillnad på närmare 3 mkr som inte täcks, trots att det inte ligger i deras uppdrag. Att tillhandahålla lokaler, personal och all den infrastruktur som Remote Campus innebär för andra universitets och utbildningsaktörers distansstudenter har de således ingen finansiering för. Mittuniversitetets egna distansstudenter kommer också kunna nyttja platsen Remote Campus, men det är andra lärosätens och utbildningsaktörers distansstudenter som projektet riktar sig till. Det här är i första hand en strukturfråga kring distansstudenter på nationell nivå som Mittuniversitetet valt att ta lead i tillsammans med näringslivet och Östersunds kommun, då det inte finns någon aktör som har ansvaret idag, varken på lokal, regional eller nationell nivå. Pilotprojektet kommer ge viktiga svar kring hur denna struktur bör se ut och på vilket sätt näringslivet kommer kunna få tillgång till kompetensen på ett effektivt och samlat sätt.

Vi näringslivsorganisationer som varit med i utformningen av konceptet anser att det upplägg som presenterats är kostnadseffektivt, och att det är den insats som krävs för att nå denna målgrupp. Vi upplever att det saknas strukturer för näringslivet för hur vi kan arbeta med målgruppen distansstudenter utan att skapa en attraktiv samlingsplats. Tidigare försök har gjorts att till exempel etablera KTH-hubbar för att skapa tillgång till särskilt efterfrågad kompetens, men det har inte dessvärre inte lyckats. Ett Remote Campus skulle kunna lösa frågan och mycket mer, och är något som ingen av oss näringslivsaktörer kan lösa ensamma.

Eftersom det är en tidigare förbisedd grupp så tror vi att det är helt avgörande att skapa en ny sorts plats, och att denna plats behöver finansieras av flera aktörer för att fungera - där ett pilotprojekt är det naturliga första steget för att testa modellen. Vi ser också att projektet banar väg för en strukturomvandling för hur vi på ett bättre sätt kan dra nytta av den kompetens som distansstudenter sitter på lokalt och regionalt. Projektet kan fungera som modell att implementera nationellt - om vi bara vågar lägga resurser på nya banbrytande idéer och verkstad för att bygga det nya Norrland. Vi vet att det finns ett stort intresse kring projektet och att kommuner, regioner, universitet och beslutsfattare kommer att följa projektet med stor nyfikenhet.

Vi ser också att nya typer av lösningar där aktörer samlas kring en gemensam sak i projekt med längre horisont behövs för att kunna nå de högt satta målen om 75 000 invånare och nya industrietableringar, och därför är det glädjande att Östersunds kommun har tydligt ställt sig bakom projektet och öppnar för framtida ägarskap. Detta är ett kostnadseffektivt sätt att ta tillvara på kompetens som redan finns på orten istället för att rekrytera in kompetens vilket är både dyrt och betydligt svårare. Vår samlade bedömning är att Remote Campus är en lågt hängande frukt i den komplexa kompetensförsörjningsutmaning som regionen står inför.

Vi, som arbetar konkret med näringslivets utmaningar i länet, ser det därför som en absolut nödvändighet att kunna ta tillvara den kompetens som redan finns här och är under utbildning. Vi ser också att konceptet kommer att kunna attrahera hit fler studenter som bosätter sig här. I projektet Remote Campus kan en stor del av näringslivets sedan tidigare dokumenterade behov tillfredsställas på ett sätt som vi själva inte kan mäka med att samla på den här nivån, och vi vill gärna kroka arm med Mittuniversitet i den här satsningen och ser även att det kan fungera som en plattform för andra satsningar på området.

Vårt uppdrag är att skapa bättre förutsättningar för näringslivets utveckling i Jämtland Härjedalen, och därför står vi också bakom projektet. Vi har alla behovsbilden klar för oss och anser inte att det bör läggas mer tid och resurser på ytterligare förstudier. Det som behövs framåt är verkstad för att kunna nå de mål som finns för regionen och för att kunna stödja näringslivet i sin accelererande kompetensutmaning, där Remote Campus är en strategiskt viktig del.

Oliver Dogo
Handelskammaren Mittsverige

Jenny Grip
Samling Näringsliv

Anna Eklöf
Peak Innovation